

strækning, som man har givet denne Tankes Anvendelse, netop har været den rigtige; det har troet, at man i visse Henseender var gaaet for vidt, men i andre Henseender ikke gaaet vidt nok, saaledes som det hedder i Udvalgets Betænkning. Udvalget har troet, at man i den Henseende var gaaet for vidt, at man ved Loven har villet bestemme, til hvilket Beløb i det Hele visse Udgifter, som ikke medføre Pensjonsberettigelse, maatte beløbe sig, og dette anseer man ikke blot unødvendigt, men ogsaa til Hinder for Bestyrelsens frie Virksomhed; derimod er man i en anden Henseende efter Udvalgets Formening ikke gaaet vidt nok, idet man har optaget i de fast ansatte Kunstnernes Kreds saadanne Embedsmænd og Functionairer, hvis Nytte for Theatret man vistnok ikke kan eller vil underkjende, men hvis Indskydelse paa Theatrets Tilstand man dog ikke har kunnet erkjende at være saa stor, at de derved skulde faae Krav paa Pensjonsberettigelse. Det hele Spørgsmaal om Pensjonsberettigelse for de ved Theatret ansatte Kunstnere er vistnok af en væsentlig Betydning; thi, medens det ved mange Leiligheder er blevet udhævet som en meget stor Udgift, som Staten havde i Anledning af Theatret, at der stete et aarligt Tilskud af mellem 50 til 60,000 Rbd. til Samme, er det næsten gaaet ubemærket hen, at Statskassen, foruden denne Udgift, som dog undergives en aarlig Drøftelse her paa Rigsdagen, har en Udgift til Theatret, som er over halvt saa stor i Anledning af de Pensioner, som Theaterpersonalet nyde. Efter den senest opgjorte Liste af 8de September f. A. nød Theaterpersonalet i Pension en Sum af næsten 30,000 Rbd., 29,865 Rbd. aarligt, foruden at de tidligere Directeurer nyde en Pension af 2800 Rbd., og til Enker og Børn efter de forskellige Kunstnere, 3,762 Rbd., hvad der paa det Nærmeste udgjør 36,500 Rbd. aarligt. Man har derfor troet, at det var saameget mere nødvendigt i denne Henseende at gaa frem, vistnok med et behørigt Hensyn paa hvad Theatret som Konstantiaalt kunde have Krav paa at vente, men ogsaa paa hvad Statskassen og Skatteyderne maatte kunne forlange, og man maatte ansee det for nødvendigt ogsaa

her at bringe Pensjonsbyrden i et rimeligt Forhold til det hele Instituts Væsen, som Staten i Forhold til sine Kræfter vilde fremme. Man er derfor i Udvalget først gaaet ud paa at undersøge, om det ogsaa var nødvendigt og begrundet i Theatrets sande Interesse at have saa mange fast ansatte Embedsmænd derved, som Lovudkastet har antaget det. Velmaa man erkjende, at dette gjør et Skridt i den Retning, som man anseer for den rette, idet Udkastet vil, at der herefter kun skal være een Theatremaler og een Chorsyngemester fast ansatte, medens der nu findes to fast ansatte Theatremalere og to kgl. Syngemestere, men paa den anden Side har det igjen optaget iblandt de fast ansatte en Sceneinstructeur, der ikke, som saadan, nu er fast ansat, og derfor heller ikke er pensionsberettiget. Udvalget har derimod næret den Anskuelse, at der stet ikke behøves nogen fast ansat Theatremaler. Det skal ikke nægtes, at en Theatremaler er en meget vigtig Person ved et Theater, men der er ingen Nødvendighed for, at have en fast ansat Theatremaler, især naar Theatret er etableret i en Hovedstad, hvor et Konstakademie bestaaer, saa at den specielle Konstferdighed, som udkræves hos Theatremalerne, upaatvileligen tør forudsættes at kunne findes hos ikke Faa, og hvor det derfor tør ventes at finde duelige Concurrenter til Theatrets Tjeneste, uden derfor at gjøre Theatremaleren til en kgl. Embedsmænd. Det er vistnok ogsaa kun meget sjældent Tilfældet, at der ved et Theater er ansat en Theatremaler livsvarig saaledes, at han derved bliver pensionsberettiget. Det Selysamme er efter Udvalgets Anskuelse Tilfældet med flere af de Functionairer, som Udkastet har troet at burde bibeholde som fast ansatte. Man har saaledes ligesaalidt troet, at det var nødvendigt, at Maskinmesteren er fast ansat; hans Nytte for Theatret er umiskjendelig, men det mechanicke Talent, som udfordres hertil, er dog ikke af den Art eller saalidant, at man derfor skulde troe at behøve, at give den, der skal benyttes i denne Tjeneste Udfigt til Pension, for at være vis paa til enhver Tid at finde en duelig Maskinmester. Paa ham kan det Samme upaatvileligen anvendes, som er sagt om Theatremaleren; jeg